

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Fideivssor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

rāliter peccat, & existens in gratia, referte se actualiter in Deum ex praecēto. Sil. verō in verb. dominica. §. 6. te- net contrarium, & rationabilius, vt supra hic est determinatum, ideo hīc tenendum, ut etiam C. ibi.
²⁷ S A B B A T U M non est feriandum, ne videamur iudaizare, nisi propter aliquod festum occentrens, vt patet in ea. peruenit de cons. d. 3. contra quod quidam diebus nostris, sub fictione reuelationis factæ à beata Maria vi- gine, efficere volebant.

FEVDVM.

FEVDVM: quia est materia perti- nens potius ad forum seculare, quam ad confessores, prætermitto. Si quis tamen voluerit de hoc infor- mari, vadat ad rubricas de feudis, vi- deat summistas in suis locis. An reli- giosus succedat in feudu, vide Od. in authen. ingessi. C. de fac. sanct. ecclie.

FICTIO.

FINGERE aliquid, id est, ostendere dicto, vel factō, quod non est rei veritate, est speciale peccatum virtuti veritatis oppositum, si ex hac intentione fiat: secundum Thom. 4. sen- tent. distinct. 4. q. 3. arg. 2. quolib. 2. ad 1. Et potest esse peccatum mortale secundum intentionem fingentis, & no- cumentum, sibi, vel proximo illatum, sicut de mendacio dicetur. infra, Si- mulatio. §. 1.

FICRIO ip sacramentis peccatum mortale est, quia sacrilegium cōmmititur, cum fiat notabilis iniuria sacra- mento, vt cum quis fingit confiteri, vel consecrare.

FINGERE ad aliquid significan- dum maximè vtile animæ, non est cōtra veritatem, & consequēter nec pec- catum, sicut quando Christus fixit se longius ire, & ut sèpè faciunt prædi- eatores: infra Simulatio. §. 1. Non est Idem fictio iuris, & præsumptio: quia primum cum veritate stare non po- test, secundum verō sic. C. de rei. vxo. act. l. vñica.

FIDEI VSSOR.

FIDEI VSSOR est: qui alienam obligacionem in suam fidem reci-

pit principaliter tamē manente obliga- to. inst. cod. tit. in prin.

² F I D E M iubere potest qui libet ha- bens suorum bonorum liberam admi- nistrationem: vnde mulier non po- test pro viro fidem iubere. ff. ad se. consu. velle. libr. 2. in gloss. neq; etiam pro altero. l. quamvis. ff. ad Velle. nisi in sex casibus, qui ibi ponuntur à Tabul. ibi. §. 1.

³ C L E R I C U S nullo modo secundū veriorem opinionem potest pro laico fidem iubere. capitul. 1. cod. tit. & 17. q. 1. can. te quidem in tex. & in gloss. nisi in casu necessitatis, in quo obliga- retur subuenire indigenti. cap. viden- tes. 1. 2. q. 1. Pro ecclesia tamen, vel pro alio clero potest, vt inca. 1. cod. tit. & si fidem iubeat obligatur. ea. perue- nit eod. titul. tamen de proprio patri- monio, vel redditibus beneficij, quosfe- cit suos: non autem in præjudicium ecclesie, vt limitat Host.

⁴ F I D E M iubere non potest religio- sus. inst. pe. eod. titul. etiam si esset Ab- bas, nisi hoc fiat de licentia abbatis, & assensu majoris partis capituli, vt ibid.

Non enim habent aliquod proprium

de quo possint disponere.

⁵ H A E R E S fidei vssoris obligatur, si- cut & fidei vssor. 1. potest accipi. ff. de fidei vssor. Et quia successor prælati, non est eius hæres, ideo non tenetur. arg. eorum quæ dicuntur, secundum Hos- tiens. suprà, quia non in præjudicium ecclesie.

⁶ S O C R A T E S promiserat præsen- ta re Titum sub pena c. ducentorum: postmodum Titius commisit cri- men, pro quo fuit damnatus ad mor- tem, vel bannitus, & ipse fugit, si So- crates fuit in dolo, vel lata culpa re- spectu maleficij postea perpetrati, in conscientia tenebitur damno proximi: securus si nō fuit in culpa. Talis casus Bononiæ accidit, & ita fuit conclu- sum, vt not. Tabul. ibi. §. 1. Et est ca- sus in l. sed & si quis rei. ff. si quis cau- in principio.

⁷ S i reus decapitandus fugiat, qui pro eo fidem iussit, non decapitabitur si non fuit in dolo, sed pecunialiter pu-

nitur,

f 3

F I L I V S.

nietur, secundum Cyn. in l. ad commentariensem. C. de custo. reo. si autem fuerit in dolo, punietur pena arbitria glossa. in can. cum homo. 23. q. 5. sed si habuerit ex officio custodiā, eadem pena punietur, si est in dolo, vel si ex eius nimia negligētia fugit, ut in d. l. commentariensem.

⁸ In causa criminali, in qua pena corporalis venit imponenda, nullus potest interponere fideiussorem: secundum Pan. in rub. de fideiuss. & sic intelligitur cap. si clericos. de senten. ex com. lib. 6. Secus quando talis pena non venit imponenda. Et est bonus tex. in d. c. cum homo. & in glossa.

⁹ Ceterum plures sunt fideiussores in solidum, si sunt omnes presentes, & soluendo, & postulent inter eos debitum diuidi ante item contestatam, possunt hoc beneficio Adriani posito. C. de cōsti. pecūl. duci Adriani. viii. nisi illi renunciaverint, secundum Pan. in d. ca. peruenit. cod. titu. ff. eod. l. si dubitet. §. i. Insti. eod. §. si plures.

¹⁰ PRAESENTIA debitore principali, & indiscusso, fideiussor non potest conueniri: secundum Pan. in d. ca. perreunt, nisi debitor notoriē sit non soluendo, vel non possit conueniri. auth. presente. C. eod. & nisi renunciauerit huic beneficio: ut C. de duob. re. sti. authen. hoc ita.

¹¹ CREDITOR tenet credere fideiussori actiones suas, quas habet contra eum, pro quo fidem iussit, aliter potest ei denegare solutionem debiti. I. modestissimus. ff. de solut. & l. fideiussoribus. ff. cod. titul.

¹² DEBITOR tenet fideiussori de omni damno, quod ei evenit ex sua culpa propter fideiussionem. de for. compe. c. li. & c. 2. & 3. co. tit. quia officium suum nulli debet esse damnum. ff. de furt. l. si seruus communis,

¹³ Si fideiussor soluat creditori vſuras sine obligatione, & consenserit debitoris, & coactione, non poterit repetere a debitore. Sibi enim imputetur si fecit, quod non debuit facere: secundum Pan. in d. c. 2. Si autem fideiussor, vel cum iuramento, vel sine, soluere vſu-

ras, sciente, & consentiente debitore, in conscientia repeteret potest a debitor, siue soluerit coacte, siue spōle, nū soluerint in fraudem, vt scilicet faveret vſuratio, & imputetur ipsi debitor, qui se fidē iubete fecit de vſuris, quicquid sit in foro ciuili. Debuit enim op ponere exceptionem, quando cogebatur soluere.

¹⁴ Si fideiussor usque ad certum termīnum pronūlit pro debitor, & creditor prolonget terminum debitoris absque noua promissione fideiussoris, transfacto illo certo termino, fideiussor liberatur: secundum Panormita. in c. constitutus. eod. Secus si obligatio absoluta: quia tenebitur etiam prorogato termino debiti. argumen. in c. cum dilecti. de do. & l. Celsus. ff. de arbitris.

¹⁵ LICITVM est fideiussori aliquid moderatum accipere a debitor ultra sortem, ratione periculi, vel laboris, si nota vſuratio: quia hic nō est mutuū non autem ratione facti, scilicet quia fidei iubet: quia tunc esset res iniqua & multo minus licet, si adiūta fraus, ut quando conuenit cum creditore, ne credat sine fideiussore, ut ex hoc fidei iubendo lucretur aliquid, quod proculdubio dolum innuit.

¹⁶ FIDEIUSOR in tribus casibus potest agere contra debitorē, vñlibet cum ante solutionem: ut elicit glossa. ex text. d. c. fin. cod. titu. ut si diu in debiti solutione stetit. Si debitor bona sua dissipare incipit, si condemnatus super fideiussione fuit, si que ab initio sic contument est.

F I D E S.

¹⁷ FIDES quomodo sit necessaria ad salutem, & quid explicit de necessitate sit credendum. suprà, Credere. §. 1. & 2.

¹⁸ NIVELVS potest se excusare si non credit, quia non habet instructorem, quia si faceret quod in se est, Deus, qui non deficit in necessariis, mittet iustitatem aliquem: sed quia nō facit quod potest, id est peccat, & sic, si non credit, imputetur sibi, quia posuit obicem peccando, non faciendo quod facere

